

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2022/94
Toplantı Tarihi/Sayısı : 15.3.2023/27
Karar Numarası : 2023/244
Başvuran : M.D.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : İzmir 2 No'lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın yaşadığı sağlık sorunları nedeniyle götürüldüğü hastanede görevli jandarma personeli tarafından dövüldüğü iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru dilekçesi ve ekleri doğrultusunda, Ulusal Önleme Mekanizması Birimi tarafından incelemesi gerçekleştirilen başvuruda başvuran özetle:

a) İzmir 2 No'lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunduğunu, yaşadığı sağlık sorunları sebebiyle 04.01.2022 tarihinde İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesine götürüldüğünü,

b) Ceza İnfaz Kurumuna dönmek için yola çıkmadan önce lavaboya gitmek istediğini, bir asker ile lavaboya götürüldüğü esnada orada bulunan astsubay tarafından acele etmelerinin söylendiğini, kendisinin hasta olduğu ve hızlı hareket etmemesi gerektiğini askere bildirmesi üzerine olay yerinde bulunan ve ismini bilmediği subayın sinirlendiğini ve askere küfür ettiğini, bu sebeple söz konusu subayın görevini kötüye kullandığını, yaşananları duyan ve orada bulunan ismini bilmediği bir yüzbaşının ise kendisini "Kapatın şu kameraları öldüreceğim bu adamı!" diyerek tehdit edip dövüldüğünü, dövüldüğü sırada N.Y. ve Ö.A. adlı mahpusların olayı önlemeye çalıştığını,

c) Hastanenin çıkış kapısında doktora görünmek istediğini belirtmesi üzerine yüzbaşının kendisine ikinci kez saldırdığını ve Ceza İnfaz Kurumuna getirildiğini,

ç) Ceza İnfaz Kurumu tarafından cezaevi kampüs hastanesine götürüldüğünü, kampüs hastanesinin İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesine sevk etmesi üzerine aynı yüzbaşının orada bulunacağı gerekçesiyle gitmediğini,

d) Daha sonra 06.01.2022 tarihinde Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesine götürüldüğünü, vücuduna aldığı darbelerden kaynaklı ağrıları olduğunu ve travma yaşadığını belirtmektedir.

3. Muhatap Aliğa Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığından alınan 23.02.2022 tarihli yazılı görüşte özetle:

a) Başvuranın Çiğli Bölge ve Eğitim Araştırma Hastanesinde tutuklu ve hükümlülerin tedavisinin devam ettiği sırada devriye personelinin görevi esnasında zorluk çıkardığı, hakaretlerde bulunduğu, olayla ilgili tutanak tutulduğu,

b) İlgili tutanakta, başvuran M.D.'nin tuvalete gitmek istemesi üzerine nezarethanedен çıkarıldığı, bu sırada devriye personelinin koluna vurarak "Bana dokunma, ben kendim giderim." diyerek mukavemette bulunduğu,

c) Daha sonra koluna girilerek tuvalete götürüldüğü, bu esnada "Sen bana dokunamazsın, sen kimsin de bana dokunuyorsun, adam olun şerefsizler, T.C.'nin köpekleri, katiller!" şeklinde bağırdığı,

ç) Görevli personel tarafından uyarılması üzerine kafasını duvarlara vurarak kendisine zarar vermeye kalkıştığı, kendisine zarar verilmesinin önlenmesi amacıyla tekrardan nezarethaneye alındığı,

d) Tuvalete çıkacağını beyan etmesi üzerine yeniden nezarethanedен çıkarıldığı ve bu sırada yeniden slogan

atmaya başladığı, kelepçe takmayı reddettiği, görevli personelin koluna girmesine izin vermediği,

e) Bu durum üzerine ölçülülük oranında zor kullanılıp müdahale edilerek kelepçe takıldığı, cezaevine götürülmek üzere ring aracına götürüldüğü sırada demir parmaklık ve duvarlara kafasını vurma eylemine devam ettiği, ring aracına binmesi için zor kullanılan başvuranın cezaevine teslim edildiği ifade edilmiştir.

4. Karşıyaka Cumhuriyet Başsavcılığından alınan 03.11.2022 tarihli yazıda özetle:

a) 11.01.2022 tarihinde M.D. tarafından Savcılığa suç duyurusu dilekçesinin verildiği,

b) M.D.'nin 07.02.2022 tarihli kesin doktor raporunda; kişideki yaralanmanın basit tıbbi müdahale ile iyileşebilecek derecede olduğunun belirtildiği,

c) Olayla ilgili yerinden temin edilen güvenlik kamerası görüntülerinin çözümünün yaptırılmış olduğu, bilirkişi raporunda; çözümü yapılan görüntülerde ses kaydının bulunmadığı ve suç teşkil eden bir durumun olmadığı belirtilmiştir,

ç) M.D. tarafından olay tanığı olarak gösterilen M.N.Y. ile Ö.A.'nın ifadelerinin alındığı, alınan ifadelerde; olayın oluş şekline ilişkin görgülerinin olmadığı, olayla ilgili bilgileri M.D.'den öğrendikleri, M.D.'nin yanlarından ayrılmasının ardından koridordan gelen bağırışma seslerine ve olay sonrası M.D.'nin gözlemledikleri fiziki haline göre işkenceye maruz kaldığını düşündüklerini ve kendilerine yönelik herhangi bir kötü ve fena muamelede bulunulmadığını beyan ettikleri,

d) M.D.'nin jandarma görevlilerine yönelik sözlü ve fiili direnmesi üzerine, jandarma görevlilerinin bu direnmeyi kırarak ölçüde zor kullandıkları, yasadan kaynaklanan zor kullanma haklarını görevlerinin gereklerini yerine getirmek üzere kullandıkları, amacına aykırı, keyfi ve taraflı bir davranışta bulunmadıkları,

e) Doktor raporuyla da sabit olduğu üzere zor sınırının aşılması gibi bir durumun meydana gelmediği, M.D.'deki yaralanmaya da jandarma görevlilerinin sebebiyet verdiklerine dair, M.D.'nin şikâyet, beyan, anlatım ve iddiası dışında herhangi bir suç ve suç delili bulunmadığı gibi jandarma görevlilerince M.D.'ye hakaret ve tehdit söylemlerinde bulunulduğuna dair de M.D.'nin şikâyet, beyan, anlatım ve iddiası dışında herhangi bir suçun ve suç delilinin bulunmadığının tespit edildiği belirtilmiş bu sebeplerle kovuşturma yapılmasına yer olmadığına dair karar verildiği ifade edilmiştir.

5. Başvurandan 28.04.2022 tarihinde alınan yazılı görüşte özetle:

a) Kendisine cezaevi kampüs hastanesi ve Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından verilen raporlarda hayati bir sorununun bulunmadığına dikkat çekildiği ancak kendisine yönelik gerçekleştirilen saldırının öldürücü bir nitelik taşıdığını,

b) Buna benzer bir saldırı yaşayacağı korkusuyla tüm hastane sevklarini iptal ettiğini,

c) Jandarma tarafından tutulan tutanağın kurgudan ibaret olduğunu, gerçekte bir alakasının bulunmadığını,

ç) Jandarma tutanağında kafasını duvarlara ve demir parmaklıklara vurduğunun iddia edildiğini, bu iddianın yalan olduğunu ve izah edilemediğini, olayla ilgili kamera görüntülerinin incelenmesini,

d) Ölçülülük oranında zor kullanma ifadesinin kendi suçunu örtbas etme ve suçuna hukuki bir kılıf uydurma yolu olduğunu,

e) Olayın yaşandığı sırada mahkum kabul odasında hazır bulunan M.N.Y. ve Ö.A.'nın olaya şahit olduklarını ifade etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. 20.04.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde, Kurumun "Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek" ile görevli olduğu düzenlenmiştir.

7. Mezkûr Kanun'un 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

8. 24.11.2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "Ön incelemenin yapılması" başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca başvuruların, "inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulması" gerekmektedir.

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

9. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre: "Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki

başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek" Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın, iddia ve talepleri konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

10. Başvuranın iddiası, cezaevinden muayene için sevk edildiği hastanede görevli jandarma personeli tarafından kendisine yönelik kötü muamelede bulunulduğu, ağzı ve burnunda kanamaların olduğu, tekmelendiği ve küfür ve hakaretlere maruz kaldığına ilişkindir.

11. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), bir kötü muamelenin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3'üncü maddesi kapsamında değerlendirilebilmesi için belli bir şiddet seviyesine ulaşması gerektiğini; bu asgari seviyenin göreceli olduğunu; vakadaki muamelenin niteliği ve bağlamı, icrasının şekli ve yöntemi, süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ve bazı durumlarda mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi koşullara bağlı olduğunu ifade etmiştir (*AİHM, Bouyid/Belçika, B. No: 23380/09, 28.09.2015, § 86*). Ayrıca, 3'üncü maddenin yakalama gibi bazı koşullarda güç kullanımını yasaklamadığını ancak yalnızca zaruri olması ve aşırı olmaması kaydıyla böyle bir güç kullanılabileceğini belirtmiştir (*AİHM, Vasilev/Bulgaristan, B. No: 48130/99, 12.04.2007, §63*). Ayrıca muamelenin ardındaki saik ve amaç dikkate alınmalıdır. Muamelenin heyecanın yükseldiği ve duygu yoğunluğunun olduğu bir anda meydana gelip gelmediği de göz önünde bulundurulmalıdır (*AYM, Cezmi Demir ve diğeri, B. No: 2013/293, 17.07.2014, §§ 80, 81*).

12. AİHS'in 3'üncü maddesi, terörle mücadele ve organize suç gibi en zor durumlarda dahi, ilgili şahsın tutumunu dikkate almaksızın, işkence ve insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele veya cezayı kesin suretle yasaklamaktadır. Kötü muamelenin 3'üncü madde kapsamında işkence olarak değerlendirilebilmesi için asgari şiddet düzeyine ulaşması gerekmektedir. Bu asgari düzey, özü itibarıyla göreceli olup, olayın tüm koşullarının değerlendirilmesiyle, yani muamelenin uygulandığı süre, fiziksel ve ruhsal etkileri gibi etkenlere bağlı olarak belirlenir.

13. Kötü muameleyle maruz kalması nedeniyle mağdur olduğunu ileri süren kişilerin kötü muamele yasağı kapsamına giren ağırlıkta bir muamele görmüş olabileceklerini gösteren emare ve delil sunmaları gerektiğini de belirtmek gerekir (*AYM, Beyza Metin, B. No: 2014/19426, 12.12.2018, § 45*). Başvurucunun kötü muamele gördüğüne ilişkin anlatımları soyut iddiaları değil, somut fiillerin tasvirini içermelidir.

14. Yaşama hakkının ihlali iddiasında olduğu gibi işkence ve kötü muamele iddiaları konusunda da Mahkeme, "makul şüphe bulunmaması" ya da "bütün makul kuşkunun ötesinde" şeklinde bir kanıtlama standardı uygulamaktadır. Ancak Mahkeme, bu kanıtlamaya yeterince sağlam, kesin ve birbirleriyle uyumlu çıkarsamaların ve aynı ölçüde çürütülememiş maddi karinelerin bir arada bulunmasıyla varılabileceğini kabul etmektedir (*AİHM, İrlanda v. Birleşik Krallık, B. No: 5310/71, 18.01.1978, § 161*).

15. AİHM, işkence ve kötü muamelenin yapıp yapılmadığının tespiti için en önemli delil olan sağlık raporlarının, Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi (CPT) tarafından tavsiye edilen standartlarda ve İşkence ve Diğer Zalimane, İnsanlık dışı ve Aşağılayıcı Muamele ve Cezaların Etkili Bir Biçimde Soruşturulması ve Belgelendirilmesine İlişkin Kılavuzda (İstanbul Protokolü) yer alan ilkelere uygun verilmiş olmasını aramaktadır. Mahkeme'ye göre, bu belgelerdeki standartların ve ilkelerin altında kalan bir sağlık raporunda başvurunun vücudunda yara bere izleri bulunmadığı söyleniyorsa, böyle bir sağlık raporuna başvurunun kötü muamele gördüğünü veya görmediğini kanıtlayıcı bir belge olarak dayanılmaz; başvurunun iddialarını destekleyen başka bir delil de bulunmaması halinde, kötü muamele kanıtlanmış olmaz (*AİHM, Ballıtaş v. Türkiye, B. No: 7070/03, 20.01.2010, §§ 29, 30*).

16. Ayrıca, başvurunun kendisine yapıldığını iddia ettiği kötü muamele fiilleri ile sunduğu deliller uyumlu olmalıdır. AİHM'de görülen *Çelik v. Türkiye* davasında başvuru gittiği karakolda birkaç kez yüzüne ve karnına vurulduğunu iddia etmiş, sunduğu raporda göz çukurlarında, boynunda ve sağ omzunda acı hissettiği belirtilmiştir. AİHM'e göre başvuru bu iddialarını kanıtlayan kesin ve ikna edici delil sunamamıştır; çünkü başvurunun iddia ettiği şekilde bir kötü muamelenin aynı gün kendisini muayene eden hekim tarafından görülebilecek belirgin izler bırakmış olması gerekmektedir (*AİHM, Çelik v. Türkiye, B. No: 39324/02, 20.04.2009, § 33*). Başvurunun iddia ettiği şekilde bir kötü muamele, kendisini birkaç gün sonra muayene eden doktorun gözlemleyebileceği şekilde izler bırakmadığından ve başvuru gördüğünü iddia ettiği muameleleri yansıtmayan rapora da itiraz etmemiş olduğundan, Mahkeme başvurucuların gördüklerini iddia ettikleri muamelelerin gerçekliğinden kuşkuya düşmüştür (*AİHM, Gök ve Güler v. Türkiye, B. No: 60579/00, 08.04.2008, § 36*). Dolayısıyla AİHM içtihatlarından anlaşıldığı üzere kötü muamele iddiaları ayrıntılı ve tutarlı, sunulan deliller kanıtlayıcı ağırlığa sahip olmalıdır.

17. Başvuranın iddiaları ile ilgili yapılan incelemede; başvuranın olayın yaşandığı gün cezaevine getirilmesinin ardından gönderildiği kampüs cezaevi hastanesi olan Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aliğa Ceza İnfaz Kurumu Acil Polikliniği tarafından 04.01.2022 tarihinde hazırlanan genel adli muayene raporunda; *“Şahsın kafa ve kulak bölgesindeki travması açısından kbb ve nrş uzmanı, multipl travma açısından da genel cerrahi uzmanına sevki uygun olup, basit tıbbi müdahale ile giderilip giderilmeyeceği ve hayati tehlike teşkil edip etmediği yönünden ilgili uzman hekim tarafından değerlendirilmesi uygundur. Durum bildirir geçici hekim kanaat raporu verilmiştir. Kati adli raporun ilgili uzman hekim tarafından verilmesi uygundur.”* denilmiştir. Daha sonra başvuranın 05.01.2022 tarihinde İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesine sevk edildiği ancak başvuranın aynı yüzbaşının orada bulunacağı gerekçesiyle gitmediği, ertesi gün 06.01.2022 tarihinde Yeşilyurt Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesine götürüldüğü ve burada muayene edildiği anlaşılmıştır. Burada düzenlenen kesin hekim raporunda; *“Muayene neticesinde edinilen bulguların kişinin yaşamını tehlikeye sokan bir duruma neden olmadığı, basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif nitelikte olduğu, vücuduna acı veren veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan bir yaralanma olmadığı, vücutta kemik kırılmasına neden olmadığı”* belirtilmiştir. Muhatap Kurumun cevabında kişinin mukavemet göstermesinden kaynaklı orantılı olarak güç kullanıldığı ifade edilmiştir.

18. Başvuranın olayın yaşandığını iddia ettiği İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi güvenlik kamera kayıtları Kurumumuz tarafından talep edilmiş olup; mahkum jandarma girişi, zemin kat mahkum odası ve tutuklu muayene odası kamera görüntüleri kayıt altında tutulduğu Menemen R Tipi Kapalı İnfaz Kurumu tarafından; mahkum koğuş araç girişi, mahkum koğuşu mahkum giriş-çıkışı ve mahkum koğuşu ring araç durağı kamera görüntüleri ise kayıt altında tutulduğu İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından gönderilmiştir.

19. İncelenen kamera görüntülerinde; başvuran M.D.’nin jandarma eşliğinde koridora çıkarıldığı, bu esnada koluna girmiş olan jandarma personeline mukavemet gösterdiği ve kolundan çıkmaya çalıştığı, diğer jandarmaların da dahil olması ile birlikte koridordan geldiği yere tekrardan götürüldüğü, götürüldüğü sırada da iki koluna giren jandarmalardan bir tanesinden sıyrıldığı ve rahat bir şekilde jandarma eşliğinde koridordan çıktığı, yaklaşık 15 saniye sonra yüzbaşı rütbeli subayın demir parmaklıklı kapıdan olayın yaşandığı koridora geldiği, diğer jandarmalara bir şeyler söylediği bunun akabinde jandarmaların M.D.’yi götürdükleri yere doğru gittikleri, yaklaşık 25 saniye sonra M.D.’nin kollarına girilmiş vaziyette jandarma personeli ile koridora getirildiği, bu sırada M.D.’nin jandarmalardan kurtulmaya çalıştığı ve önce sol tarafa doğru hemen akabinde sağ tarafa doğru hamleler yaptığı ve personelin kolundan çıkmaya çalıştığı, bu sırada personelin M.D.’yi yere yatırdığı, diğer personelin de olay yerinde toplandığı, yüzbaşı rütbeli subayın ayakta durur vaziyette beklediği ve görüntülerde M.D.’ye karşı fiziki bir müdahalesinin olmadığı, yaklaşık 70 saniye sonra jandarma tarafından ters kelepçeli olarak kaldırılan M.D.’nin yürür vaziyette koridor kapısından çıkarıldığı görülmüştür. İncelenen diğer kamera görüntülerinde olaya ilişkin başka bir veriye rastlanılmamıştır.

20. Karşıyaka Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından görevlendirilen bilirkişi tarafından yapılan inceleme sonucunda; incelenen altı farklı kamera kaydında erkek şahsa tekme ya da yumruk atıldığına dair bir görüntüye güvenlik kamerası görüş açısında rastlanmadığı ifade edilmiştir.

21. Olayın yaşandığı tarihte İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi mahkum koğuşunda görev yapan 3 sağlık personelinin Kurumumuza göndermiş olduğu yazılı ifadelerinde görevli personele olaya şahitlik edip etmediğinin ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 279'uncu maddesinde yer alan "kamu görevlisinin suçu bildirmemesi" suçuna istinaden herhangi bir ihbar yükümlülüğünün yerine getirilip getirilmediğinin sorulduğu cevabi yazıda özetle; *“04.01.2022 tarihinde mahkum M.D.’nin iddialarına şahitlik edebilecekleri herhangi bir durumun olmadığı, böyle bir olayı veya iddiayı görmedikleri ve şahit olmadıkları”* her biri tarafından ayrı ayrı yazılmış olan savunmalarında ifade edilmiştir.

22. Ayrıca M.D.’nin şahit olarak gösterdiği M.N.Y. ile Ö.A.’nin ifadelerinde de; olayın oluş şekline ilişkin görgülerinin olmadığı, olayla ilgili bilgileri M.D.’den öğrendikleri, M.D.’nin yanlarından ayrılmasının ardından koridordan gelen bağırışma seslerine ve olay sonrası M.D.’nin gözlemledikleri fiziki haline göre işkenceye maruz kaldığını düşündüklerini ve kendilerine yönelik herhangi bir kötü ve fena muamelede bulunulmadığını beyan etmişlerdir.

23. AİHM'e göre; bir delil yeterince sağlam, açık, birbiriyle uyumlu çıkarımların; aksi ispat edilemez maddi karinelerin bir arada var olmasıyla elde edilebilir (AİHM, *Subaşı ve Çoban/Türkiye*, B. No: 20129/07, 09.07.2013, § 33). Mevcut durumda başvuranın söz konusu şikâyetleri kapsamında oluşturulan dosyasındaki

iddiaların gerçekliliğini ortaya koyan bir veri bulunmamaktadır. Başvuranın somut delillerle desteklenmeyen iddialarının savunulabilir olduğunu söylemek bu bağlamda mümkün değildir. Bu sebeple başvuranın kötü muamele iddialarınının makul kuşku kalmayacak şekilde kanıtlandığı sonucuna varmanın da mümkün olmadığı değerlendirilmiştir.

24. Bununla beraber mevcut durumda başvuru konusu kötü muamele iddiasınının ispatına elverişli bir delil bulunmaması ve iddia konusu olaya ilişkin incelenen kamera görüntülerinde kötü muamele teşkil eden bir vakaya rastlanılmamış olması, başvuranın kötü muameleyle maruz kaldığı iddialarının Kurumumuz tarafından tespit edilmesini mümkün kılmamaktadır. Ayrıca başvuranın şahit olarak gösterdiği kişilerin ifadelerinde olayın yaşandığı ana ilişkin görgülerinin olmadığını belirtmeleri, hastane mahkum bölümünde görevli sağlık personelinin de böyle bir olayı veya iddiayı görmedikleri ve şahit olmadıklarını belirtmesi ve Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından görevlendirilen bilirkişi raporunda kötü muamele teşkil eden bir bulgunun saptanmadığı ve Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verilmiş olması birlikte düşünüldüğünde başvuranın işkence ve kötü muamele yasağı kapsamında değerlendirilebilecek bir eyleme maruz kalmadığı değerlendirilmiştir.

25. Sonuç olarak; yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki iddialar kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı, bu çerçevede, 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendi kapsamında kötü muamele yasağının "**ihlal edilmediği**" kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

1. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,
  2. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
  3. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,
- 15.03.2023 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Afişan TİRYAKİ
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Üye

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Üye